

Sygn. akt IV U 650/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Jacek Liszka

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Houda

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2015 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania S. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 14 maja 2014 roku nr (...)

w sprawie S. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu się S. P. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy począwszy od dnia 1 lutego 2014 roku na okres osiemnastu miesięcy.

Sygn. akt IV U 650/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 18 marca 2015 roku

Decyzją z dnia 14 maja 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy S. P. wskazując, iż orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 8.05.2014 r. ubezpieczony nie został uznany za niezdolnego do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł S. P., domagając się jej zmiany i prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, podnosząc, iż decyzja ZUS jest dla niego krzywdząca, gdyż stan jego zdrowia pomimo systematycznego leczenia pogarsza się.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, podtrzymując argumentację wyrażoną w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia i wskazując, iż wobec stwierdzenia przez lekarza orzecznika ZUS, jak i komisję lekarską ZUS braku niezdolności do pracy po stronie ubezpiezonego, zasadnie wstrzymano wypłatę renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. P. urodzony w dniu (...) r., z zawodu jest cieślą budowlanym, pracował również jako górnik oraz suwnicowy.

Ubezpieczony w okresie od 1.09.2006 r. do 31.08.2007 r. oraz od 1.11.2007r. do 31.01.2014 r. miał przyznaną w ZUS rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Dowód: akta ZUS

W dniu 30.12.2013 roku ubezpieczony wystąpił z wnioskiem do ZUS o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Zarówno orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 7.04.2014 r., jak i orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 8.05.2014 r. stwierdzono brak niezdolności do pracy po stronie wnioskodawcy, w wyniku czego ZUS wydał przedmiotową decyzję z dnia 14.05.2014 r. odmawiającą mu prawa do renty.

Od tej decyzji ubezpieczony złożył odwołanie.

Dowód: akta ZUS

W toku niniejszego postępowania sądowego u odwołującego się stwierdzono:

- chorobę niedokrwienną serca pod postacią dławicy piersiowej stabilnej CCS II/III,
- nadciśnienie tętnicze II okresu ESC/ESH,
- uszkodzenie mięśnia sercowego po zawale serca bez załamka Q ściany dolnej i bocznej, w okresie wydolności układu krążenia,
- cukrzycę typu 2, leczoną lekami doustnymi,
- ciężką hypercholesterolemię i hypertriglicydemię,
- otyłość pokarmową (BMI 34 kg/m²).

Choroba niedokrwienna serca pod postacią dławicy piersiowej stabilnej CCS II/III o wieloletnim przebiegu udokumentowana jest w licznych badaniach wysiłkowych i powoduje częściową niezdolność do pracy odwołującego. Chory z licznymi czynnikami ryzyka wieńcowego (nadciśnienie, otyłość, cukrzyca, ciężkie zaburzenia lipidowe) podaje typowe dolegliwości dla niedokrwienia mięśnia sercowego, pojawiające się okresowo przy niewielkim nawet wysiłku fizycznym. Przebyty zawał serca dokumentują powtarzalne we wszystkich badaniach ekg ujemne załamki T w II, III, aVF, V4-V6 (w tych samych odprowadzeniach występują znamienne obniżki odcinka ST świadczące o istotnym niedokrwieniu). Również dokumentacja przebytej w 2009 r. rehabilitacji leczniczej w ramach prewencji ZUS potwierdza zarówno wymienione zmiany w zapisie ekg, jak i zmiany ST-T w teście wysiłkowym oraz kwalifikację do koronarografii.

Nadciśnienie tętnicze II okresu ESC/ESH pierwotne, umiarkowanego stopnia obok cukrzycy i otyłości jest istotnym czynnikiem powodującym powstanie i progresję zmian patologicznych w obrębie układu krążenia.

Odwołujący z przyczyn kardiologicznych jest częściowo niezdolny do pracy przez okres 18 miesięcy od dnia 1.02.2014 r.

Dowód: - opinia sądowo – lekarska z dnia 14.01.2015 r. – k. 9-10,

- dokumentacja lekarska – akta ZUS.

Sąd, ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy, podzielił w całości wnioski płynące z opinii biegłego lekarza sądowego z zakresu kardiologii, który po osobistym przebadaniu ubezpieczonego oraz wnikliwej analizie dokumentacji zgromadzonej w aktach rentowych przy wykorzystaniu fachowej wiedzy medycznej, dokonał prawidłowej diagnozy

jego schorzeń. Opinia sporządzona została przez biegłego sądowego posiadającego odpowiednie kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe, jest przy tym rzetelna, kompletna i wewnętrznie spójna.

Opinia spełniła nadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych określone w art.278 kpc i art.285 kpc, zaś w toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności, które mogłyby podważać zaufanie do wiedzy czy bezstronności biegłego. Strony nie wniosły również do niej żadnych merytorycznych zarzutów. Dlatego też Sąd uznał sprawę za wystarczająco wyjaśnioną i pominął dowód z opinii biegłego z zakresu diabetologii - wobec niekwestionowanego istnienia niezdolności do pracy po stronie odwołującego z przyczyn kardiologicznych.

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie art. 57 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2013 roku poz. 1440 ze zmianami) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące przesłanki:

- 1) jest niezdolny do pracy;
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust.1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit.b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit.a, pkt 10 lit.a, pkt 11-12, 13 lit.a, pkt 14 lit.a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit.a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu (art. 12 ust. 1). Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (art.12 ust. 2), zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (art. 12 ust. 3).

Zgodnie z art. 13 ustawy przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;
- 2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Zgromadzone w aktach sprawy materiały dowodowe potwierdza, iż odwołujący się spełnia ustawowe przesłanki do otrzymywania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres 18 miesięcy od dnia 1.02.2014 r.

W niniejszej sprawie sporną stała się przesłanka z art. 57 ust.1 pkt 1 ustawy, dotycząca niezdolności do pracy. Dla rozstrzygnięcia, czy w przypadku ubezpieczonego mamy do czynienia z niezdolnością do pracy, koniecznym stało się zasięgnięcie opinii biegłego specjalisty z zakresu kardiologii.

Z przedmiotowej opinii sądowo – lekarskiej wynika, że odwołujący cierpi na: chorobę niedokrwinną serca pod postacią dławicy piersiowej stabilnej CCS II/III, nadciśnienie tętnicze II okresu ESC/ESH, uszkodzenie mięśnia sercowego po zawale serca bez załamka Q ściany dolnej i bocznej, w okresie wydolności układu krążenia, cukrzyce

typu 2, leczoną lekami doustnymi, ciężką hypercholesterolemię i hypertriglicydemię, otyłość pokarmową (BMI 34 kg/m⁽²⁾).

Choroba niedokrwienna serca pod postacią dławicy piersiowej stabilnej CCS II/III o wieloletnim przebiegu udokumentowana jest w licznych badaniach wysiłkowych i powoduje częściową niezdolność do pracy odwołującego. Chory z licznymi czynnikami ryzyka wieńcowego (nadciśnienie, otyłość, cukrzyca, ciężkie zaburzenia lipidowe) podaje typowe dolegliwości dla niedokrwienia mięśnia sercowego, pojawiające się okresowo przy niewielkim nawet wysiłku fizycznym. Przebyty zawał serca dokumentują powtarzalne we wszystkich badaniach ekg ujemne załamki T w II, III, aVF, V4-V6 (w tych samych odprowadzeniach występują znamienne obniżki odcinka ST świadczące o istotnym niedokrwieniu). Również dokumentacja przebytej w 2009 r. rehabilitacji leczniczej w ramach prewencji ZUS potwierdza zarówno wymienione zmiany w zapisie ekg, jak i zmiany ST-T w teście wysiłkowym oraz kwalifikację do koronarografii.

Nadciśnienie tętnicze II okresu ESC/ESH pierwotne, umiarkowanego stopnia obok cukrzycy i otyłości jest istotnym czynnikiem powodującym powstanie i progresję zmian patologicznych w obrębie układu krążenia. Odwołujący z przyczyn kardiologicznych jest częściowo niezdolny do pracy przez okres 18 miesięcy od dnia 1.02.2014 r.

Z uwagi na powyższe, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję ZUS poprzez przyznanie odwołującemu się renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia zaprzestania pobierania poprzednio przyznanego świadczenia rentowego, czyli od 1.02.2014 r. na okres 18 miesięcy biorąc za podstawę powołane wyżej przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz art. 477¹⁴§2 k.p.c.